

[Mølgaard]

Nikolaj Frederik Severin Grundtvig, der fastslog, at ethvert folk er sit fædrelands rette grundejer, en ret, ingen lov eller koncession moralsk kan omstøde. Det gælder ikke i mindre grad undergrunden.

Retsforbundet vil fastholde det og af al magt modvirke, at genforhandlingen ender i gentagelser af dumheder eller i helt nye dumheder som eventuelt statsdrift i olieudvindingen. Om så den samlede postetats 20.000 medarbejdere sættes ind på denne olieeftersforskning og -udvinding, ville det kun udløse omkostninger og spild. Nu må der drives forretning, og det kræver forretningsfolk, ikke embedsmænd. Men det må ske på betingelser, der er rimelige set ud fra det danske samfunds nationale interesser. Skulle det mon ikke være en målsætning, i hvert fald A. P. Møller blandt DUC-koncessionshaverne ville kunne forstå, hvis han levede i dag?

Formanden:

Jeg går ud fra, at vi ved lejlighed får at vide, hvor Grundtvigcitaten var fra, selv om vi nok kender det.

Energiministeren (Poul Nielson):

Først vil jeg kommentere hr. Arne Christiansens råd til regeringen i denne helt konkrete forhandlingssituation. Det må jeg nødvendigvis gøre med en bemærkning om, at hvis jeg havde været i hr. Arne Christiansens situation, ville jeg ikke have følt mig kompetent – men nu er jeg altså heller ikke hr. Arne Christiansen – til klart og utvetydigt i en forhandling, der endnu ikke er afsluttet, at sige, at det, der lige præcis ligger dér, det er nok. I hvert fald hvis det angiver en opfattelse af, at det nødvendigvis må være så meget, man kan opnå. Af den grund er jeg naturligvis heller ikke i stand til at tage imod rådet, fordi forhandlingen ikke er sluttet.

Det er rigtigt, at regeringen ikke har bevæget sig ret meget i disse forhandlinger. Det skyldes, at regeringens oplæg er blevet til efter grundige forudgående analyser af, hvad det ville være nødvendigt at ændre. Det ville derfor ikke være muligt for regeringen at opnå en rimelig forandring, hvis vi havde grebet forhandlingsforløbet sådan an, at det bare gjaldt om på en eller anden måde at mødes på midten, selv om det da kan se meget rimeligt ud. Med det oplæg, der er blevet

fremlagt, er det ikke et forhandlingsforløb, der ville være rimeligt.

Det har imidlertid ikke betydet, at der ikke er foretaget modifikationer fra regeringens side – også i de seneste runder. Også modifikationer, som burde påkalde sig en væsentlig interesse hos den anden part. Det er selvfølgelig også en del af baggrunden for, at der fortsat anses at være muligheder i forhandlingerne, og dem ønsker vi i hvert fald at efterforske fuldt ud, inden vi drager konklusioner.

Hr. Arne Christiansen spørger, hvordan regeringen vil udnytte tilbageleverede blokke. Det har vi jo sagt i statsministerens åbningsredegørelse. Vi vil med en ny undergrundslov tilrettelægge et moderne koncessionssystem, sådan som vi kender det i vore nabolande omkring Nordsøen, således at vi får splittet det op i mindre blokke. Sagen er jo den, at på det norske sokkelområde er blokene på omkring 250 km², på det engelske er de omkring 500 km². Man har disse blokke til efterforskning med specificerede opgaver, med borer og osv. Jeg skal her erindre om, at der i 1979 på det 142.000 km² store danske sokkelområde ikke blev foretaget én eneste efterforskningsboring. De andre steder har man altså sådanne mindre blokke, som der så ligger et arbejdsprogram for, og som skal leveres tilbage inden for en periode af 3–6 år, hvis der ikke er gjort fund.

Findes der olie, træder der nogle vilkår ind med hensyn til statslig deltagelse med hensyn til at få andel i olien. I England er det 51 pct. af olien, som skal gå til det engelske statslige olieselskab. Det var en regel, som den nuværende konservative engelske regering overtog efter labour, som i 1975 ensidigt gennemførte en række ganske dybtgående ændringer, som selskaberne i øvrigt affandt sig med. Da de konservative kom til, drømte man ikke om f. eks. at ændre på dette krav om, at staten skulle have 51 pct. af produktionen.

Den slags regler skal selvfølgelig vurderes i lys af, hvad der er basis for med hensyn til fundenes størrelse osv., og derfor er det nødvendigt, at der foretages ganske grundige vurderinger ved hver eneste koncessionsudstedelse, ved hver runde, hvor man udsteder koncessioner. Derfor vil en kommende dansk undergrundslovrevision indebære, at det bliver et sådant løbende tilpasset system, hvor